

## Arrest

**nr. 309 082 van 28 juni 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS**  
**Lange Lozanastraat 24**  
**2018 ANTWERPEN**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOURI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 30 juni 2021, diende op 15 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 30 augustus 2011 (Eurodac).

1.2. Op 18 mei 2022 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten vermits Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 9 januari 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.  
Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 10 januari 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*U werd door het CGVS in het Engels gehoord op 18 oktober 2023, van 13.03u tot 16.41u. Uw advocaat, Ignace Oger, was aanwezig tijdens de volledige duur van het gehoor.*

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren en opgegroeid in Edo State. U bent een etnische Igbo en christen. U begaf zich regelmatig naar Imo State, meer bepaald naar het dorp Umulem, het geboortedorp van uw moeder. Uw moeder overleed in 2005. Met uw vader en siblings heeft u nog regelmatig contact. In 2000 vatte u universitaire studies in "business administration" aan, maar u moest deze uit financiële overwegingen afbreken. U startte daarna een handel in dranken in Benin City.*

*Er zijn in Nigeria sinds lang gevechten tussen moslims en christenen aan de gang. Als etnische Igbo ijvert u voor (een onafhankelijk) Biafra en bent u voor een referendum in dat verband. U nam een zestal keer deel aan protestacties tegen de marginalisering van de Igbo's. Hierdoor werd u door etnische Husa (i.e. Hausa), die moslim zijn, belaagd, omdat zij tegen deze protesten zijn. In juni 2007 werd u – op weg naar uw winkel op Mission Road in Benin City - neergestoken door een groep van 6 moslimjongeren. U kent enkelen van hen persoonlijk. Ongeveer drie maanden later kwam dezelfde groep moslimjongeren, deze keer in een auto, u in uw winkel opzoeken. Zij brachten u opnieuw steekwonden toe. U begaf zich naar een vriend, O.(...), in Benin City. U verkoos om geen aangifte te doen van de aanvallen, omdat de politiecommissaris van Edo State een moslim was en omdat er veel corruptie is in Nigeria. U besloot het land te verlaten, omwille van uw problemen met moslims en omdat naar aanleiding van de verkiezingen veel geweld was ontstaan tussen de aanhangers van Adam Oshomula (i.e. Adams Oshiomhole) en Osoba Osariemen (i.e. Osunbor Oserheimen). Midden 2008 begaf u zich via Niger naar Libië, waar u verbleef tot 2011. Daarop zette u uw reis verder naar Italië, waar u op 3 augustus 2011 arriveerde. U weet niet meer of u daar een verzoek om internationale bescherming indiende, maar u kreeg er in 2012 wel een verblijf op basis van humanitaire redenen, dat u telkens verlengde tot het in 2022 niet meer verlengd kon worden. In februari 2013 begaf u zich naar België. U ontmoette er de Nigeriaanse C.(...) C.(...), met wie u in 2014 een relatie aanging. In 2015 reisde u naar Nigeria, vooral om deze relatie te "officialiseren". U bleef er een maand en keerde daarna terug naar België. U probeerde met C.(...) te huwen in België, maar kreeg een negatief advies. In 2016 (volgens informatie in uw administratief dossier was het 2017) werd u door de Belgische autoriteiten naar Italië teruggestuurd en kreeg u een inreisverbod gedurende twee jaar voor België. In 2019 keerde u terug naar België, waar u opnieuw ging samenwonen met C.(...). U diende er op 15 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een Italiaanse verblijfsvergunning nr. [...] neer, geldig tot 2 oktober 2022.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria - een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Vooreerst kan worden opgemerkt dat voorliggend verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend.*

*U verklaarde op 3 augustus 2011 in Italië te zijn aangekomen. U beweert zich niet meer te herinneren of u daar een verzoek om internationale bescherming indiende, maar in 2012 werd u een Italiaanse verblijfsvergunning afgeleverd op basis van humanitaire redenen. U stelde uw verblijf op basis van humanitaire redenen in Italië te hebben verlengd tot 2022 (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 18/10/23, hierna "NPO", p. 3-4, 14). U stelde sinds februari 2013 in België te verblijven (NPO, p. 14) en na 2013 regelmatig te zijn teruggereisd naar Italië om er uw verblijfsvergunning te verlengen (gehoor Dienst*

Vreemdelingenzaken dd. 25/10/2021 (hierna "DVZ"), pt. 34). U diende op 15 september 2021 in België een verzoek om internationale bescherming in.

Gevraagd waarom u bij aankomst in België in 2013 niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, ontweek u de vraag door te stellen dat u voor een huwelijk ging met uw vriendin en dat u een negatief advies kreeg (NPO, p. 18, 19). Wanneer de vraag werd herhaald, antwoordde "dat u het idee niet had" en dat een vriend in 2020 voorstelde om samen met u een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 19). Het wekt echter verbazing dat iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming pas in 2021 een dergelijk verzoek indient in België, terwijl hij al sinds 2013 in België verbleef. Ook blijkt uit informatie in uw administratief dossier dat - toen u door de Belgische autoriteiten naar Italië werd teruggeleid op 23/3/2017 - het blijkbaar niet in u opkwam om op dat moment een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. Dit roept vragen op naar uw werkelijke nood aan internationale bescherming, vermits u in Italië geen verblijfsvergunning op basis van internationale bescherming had verkregen, maar een verblijf op basis van humanitaire redenen kreeg toegekend. Ook toen u na een inreisverbod van twee jaar voor België in 2019 besloot vanuit Italië naar België terug te keren, vond u het blijkbaar ook niet nodig om op dat moment een verzoek om internationale bescherming in te dienen en wachtte u nog 3 jaar vooraleer dit te doen. Nochtans blijkt u wel ervaring te hebben met verblijfsprocedures. Ook al verklaarde u voor het CGVS niet te weten of u in Italië een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p. 3) toch blijkt uit de HIT EURODAC in uw administratief dossier dat uw vingerafdrukken op 30/8/2011 werden genomen en uit het referentienummer IT1[...] blijkt evenzeer dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende (zie informatie in het administratief dossier). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u in Italië verblijf op basis van humanitaire redenen werd verleend en in België startte u ook een procedure op om te huwen met uw vriendin C.(...) C.(...) (NPO, p. 18). Uw bewering dat u tussen 2013 en 2021 nooit op het idee bent gekomen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België, houdt dan ook geen steek, indien u werkelijk een vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria. Het lijkt er sterk op dat u een verzoek om internationale bescherming indiende om uw verblijf in Europa te garanderen, nadat u had vernomen dat uw verblijf op basis van humanitaire redenen in Italië niet meer kon worden verlengd na 2022 (NPO, p. 4).

Daarnaast kunnen vragen worden gesteld bij uw gedrag, dat niet verenigbaar is met uw bewering dat u nood heeft aan internationale bescherming.

Uit kopies van uw Nigeriaans paspoort [...] in uw administratief dossier blijkt dat u op 10 mei 2015 vanuit Madrid naar Lagos, Nigeria bent gereisd en dat u op 9 juni 2015 Lagos opnieuw heeft verlaten om naar Madrid terug te reizen (zie kopies paspoort in het administratief dossier). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u in 2015 in België een paspoort aanvraag en dat u dat jaar naar Nigeria afreisde. De hoofdreden van uw afreis naar Nigeria was volgens u om de relatie die u in België met C.(...) C.(...) was begonnen officieel te maken (NPO, p. 14,15). Gevraagd of er iets gebeurde toen u in 2015 naar Nigeria terugkeerde, antwoordde u "Neen, ik ging toen niet overal naartoe" (NPO, p. 19). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u in die maand dat u in Nigeria verbleef net de plaatsen bezocht waar u voordien in Nigeria had gewoond/verbleven, met name in Benin City (Edo State) en Umulem (NPO, p. 12). De vaststelling dat u in 2015 terugkeerde naar het land waar u volgens uw verklaringen in 2007 tot twee maal toe werd belaagd door etnische Hausa, omwille van uw deelname aan protest voor de onafhankelijkheid van Biafra, en bovendien verbleef op de plaatsen waar u voordien had geleefd/ verbleven, laat toe om geen geloof meer te hechten aan uw bewering dat u een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria.

Het feit dat u zowel in 2015 als in 2020 een Nigeriaans paspoort aanvraag en verkreeg in België (NPO, p. 12) en dat u in 2015 probleemloos Nigeria op officiële wijze (met gebruik van een Nigeriaans paspoort) binnenkwam en weer verliet wijst er evenzeer op dat u geen vrees koestert of risico loopt ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten.

Voor wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft, kan worden opgemerkt dat hieraan volstrekt geen geloof kan worden gehecht.

U verklaarde voor het CGVS twee maal door moslimjongeren (etnische Hausa) te zijn belaagd, omdat u had deelgenomen aan protestacties tegen de marginalisering van de Igbo's en zij tegen deze protestacties waren. De eerste keer, in juni 2007, kwamen 6 personen op u af, toen u op weg was naar uw winkel op de Mission Road in Benin City. U werd door hen neergestoken. Ongeveer drie maanden later kwamen dezelfde moslimjongeren, die zich deze keer per wagen verplaatsten, u in uw winkel opzoeken, waar ze u opnieuw steekwonden toebrachten. U verklaarde dat u enkelen onder hen persoonlijk kende, maar u was niet in staat om namen te noemen (NPO, 16, 19-21). Wanneer u werd gevraagd of u aangifte deed van deze feiten, antwoordde u vreemd genoeg ontkennend. U stelde dat er toch niets van zou komen, dat de (politie)commissaris een moslim was en dat er veel corruptie is in uw land, wat u liet concluderen dat zelfs

indien uw belagers zouden worden gearresteerd, ze toch zouden worden vrijgelaten (NPO, p. 17). Deze redenen zijn echter niet afdoende om te verklaren waarom u naar aanleiding van deze ernstige feiten geen aangifte zou hebben gedaan bij de politie. Men zou toch minstens verwachten dat u zou proberen om uw belagers te laten straffen voor wat ze u hadden aangedaan. De vaststelling dat u dat niet deed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Verder –en niet in het minst– zijn uw verklaringen over deze twee aanvallen in 2007 door moslimjongeren volkomen incoherent met uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door de DVZ) dd. 7/11/2022 (hierna “VL”). Daar stelde u in oktober 2010 door een militair te zijn aangevallen met een machete (VL, pt. 5). Niet alleen maakte u tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS volstrekt geen melding van een aanval door een militair met een machete in oktober 2010, maar bovendien werden de aanvallen door moslimjongeren in 2007 niet door u vermeld in de vragenlijst van het CGVS. Overigens kan worden opgemerkt dat wanneer u werkelijk in oktober 2010 zou zijn aangevallen, dit onverenigbaar is met uw verklaring voor het CGVS en de DVZ dat u in 2008 Nigeria zou hebben verlaten (NPO, p. 6-7 en DVZ, pt. 37)).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo, waar u geboren werd en opgroeide, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande kan worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u bij terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

*Het door u voorgelegd Italiaans verblijfsdocument nr. [...], geldig tot 2 oktober 2022 doet geen afbreuk aan hogervermelde argumentatie.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- artikel 3 van het EVRM;
- artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- artikelen 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hij wijst op artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Hij volhardt in zijn verklaringen.

Er moet rekening gehouden worden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker. Verzoeker diende Nigeria te verlaten in 2007. Hij keerde enkel kortstondig terug naar Nigeria in 2015 (gedurende een periode van een maand).

Sinds zijn vertrek uit Nigeria is verzoeker op de dool en ontwikkelde hij een overlevingsstrategie waarbij hij vooral denkt op korte termijn. Verzoeker kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn (gedwongen) vertrek uit Nigeria beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegelicht waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (zijn persoonlijke situatie) van onder meer het eigendomsconflict tussen zijn vader en zijn nonkel. Verzoeker meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Nigeria.

Verzoeker verbleef langdurig in Italië. Hij werd er in het bezit gesteld van een verblijfskaart op basis van humanitaire redenen, dewelke telkens kon worden verlengd tot het in 2022 niet meer mogelijk bleek om de verblijfskaart te verlengen. Zoals de bestreden beslissing aangeeft, werd in Italië een verzoek tot internationale bescherming geregistreerd in hoofde van verzoeker, hetgeen erop wijst dat verzoeker weldegelijk tijdig heeft verzocht om internationale bescherming na zijn vertrek uit Nigeria.

Verzoeker vond steun en bescherming in Italië en, vervolgens, in België binnen zijn sociaal netwerk. Ook toen hij vertrok uit Italië en naar België kwam, vond hij opnieuw steun binnen zijn eigen sociaal netwerk. Verzoeker werd tevens in het bezit gesteld van een Italiaanse verblijfsvergunning op grond van humanitaire redenen. Er drong zich derhalve geen onmiddellijke noodzaak op om ook bescherming te zoeken bij de Belgische overheid, net omdat verzoeker kon rekenen op steun vanuit zijn eigen sociaal netwerk en hij reeds een Italiaanse verblijfsvergunning had bekomen. Verzoeker bevond zich evenmin in een situatie waardoor er een ernstige (actuele) vrees was om te worden uitgewezen naar Nigeria. Door naar België toe te komen, kon verzoeker zich daarentegen net verzekeren van een inkomen en de mogelijkheid om zijn leven verder uit te bouwen in Europa. Verzoeker had daarnaast een negatieve ervaring opgebouwd met de Belgische autoriteiten, doordat hij werd aangehouden door de politionele diensten omwille van een illegaal verblijf in België en nadat zijn verzoek om te huwen met mevrouw C. C. geweigerd werd. Verzoeker werd overgebracht naar Italië, nadat hij eerder gedurende een periode van drie maanden werd opgesloten in het gesloten centrum van Brugge, en verkreeg een inreisverbod opgelegd gedurende twee jaar. Verzoeker lichtte dit toe tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker diende vervolgens ook effectief een aanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 15 september 2021, nadat hij zich op een duurzame wijze had gevestigd in België. De persoonlijke situatie van verzoeker maakt derhalve dat het laatijdig indienen van een verzoek tot internationale bescherming niet moet worden aanzien als een reden om de ernst van zijn verzoek tot relativeren. De specifieke situatie van verzoeker spreekt deze stelling, zoals geponeerd in de bestreden beslissing, tegen.

Verzoeker benadrukt dat hij slechts gedurende een beperkte periode in Nigeria verbleef, gedurende een periode van ongeveer een maand. Er is dus geen sprake van een langdurig of duurzaam verblijf van verzoeker in Nigeria. Verzoeker reisde naar Nigeria voor een specifieke reden, met name omdat hij zijn relatie met mevrouw C. C. wou officialiseren. Dit vormde de specifieke reden voor de afreis van verzoeker naar Nigeria. Dit motief wordt ook niet ontkend door de bestreden beslissing. Er blijkt ook dat verzoeker nadien effectief stappen heeft gezet in België om zijn relatie ook alhier te laten officialiseren. Doordat verzoeker met een specifieke reden naar Nigeria is gereisd en dit gedurende een beperkte periode, kon hij de problemen die hij eerder had met moslimjongeren vermijden. Verzoeker was dan ook voorzichtig tijdens zijn reis. Hij vermeed alle contact, voor zover dit niet nodig was om zijn doelstelling te bereiken. Verzoeker vertelde daarom ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij “niet overal naartoe” is gegaan, waardoor hij problemen kon vermijden.

Verzoeker benadrukt voorts dat de politionele bescherming in Nigeria inadequaat is en niet kan worden verwacht dat verzoeker effectief kan worden beschermd tegen de acties van de moslimjongeren door wie verzoeker werd belaagd. Verzoeker verwijst hiervoor naar de corruptie binnen Nigeria en de religieuze overtuiging van de commissaris van de politie. Het is daarom niet redelijk dat de commissaris-generaal verwijt aan verzoeker dat hij geen bescherming zou hebben gezocht bij de nationale overheid.

In ondergeschikte orde wijst verzoeker erop dat hem ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Volgens verzoeker zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukte zijn langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat hij afwezig is gebleven uit Nigeria, waardoor hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Verzoeker verliet Nigeria in 2007.

Hij keerde slechts kortstondig (gedurende een maand) terug naar Nigeria in 2015 (ondertussen meer dan 8 jaar geleden). Verzoeker is bovendien onvermogen. Hij heeft geen huisvesting of enig sociaal of familiaal netwerk in Nigeria. Hij bouwde zijn leven uit in België, samen met mevrouw C. C. Verzoeker vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor hem vreemd land (Nigeria) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Gelet hierop, treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing integraal bij:

*“Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria - een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Vooreerst kan worden opgemerkt dat voorliggend verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend.*

*U verklaarde op 3 augustus 2011 in Italië te zijn aangekomen. U beweert zich niet meer te herinneren of u daar een verzoek om internationale bescherming indiende, maar in 2012 werd u een Italiaanse verblijfsvergunning afgeleverd op basis van humanitaire redenen. U stelde uw verblijf op basis van humanitaire redenen in Italië te hebben verlengd tot 2022 (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 18/10/23, hierna “NPO”, p. 3-4, 14). U stelde sinds februari 2013 in België te verblijven (NPO, p. 14) en na 2013 regelmatig te zijn teruggereisd naar Italië om er uw verblijfsvergunning te verlengen (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25/10/2021 (hierna “DVZ”), pt. 34). U diende op 15 september 2021 in België een verzoek om internationale bescherming in.*

*Gevraagd waarom u bij aankomst in België in 2013 niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, ontweek u de vraag door te stellen dat u voor een huwelijk ging met uw vriendin en dat u een negatief advies kreeg (NPO, p. 18, 19). Wanneer de vraag werd herhaald, antwoordde “dat u het idee niet had” en dat een vriend in 2020 voorstelde om samen met u een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 19). Het wekt echter verbazing dat iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming pas in 2021 een dergelijk verzoek indient in België, terwijl hij al sinds 2013 in België verbleef. Ook blijkt uit informatie in uw administratief dossier dat - toen u door de Belgische autoriteiten naar Italië werd teruggeleid op 23/3/2017 - het blijkbaar niet in u opkwam om op dat moment een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. Dit roept vragen op naar uw werkelijke nood aan internationale bescherming, vermits u in Italië geen verblijfsvergunning op basis van internationale bescherming had verkregen, maar een verblijf op basis van humanitaire redenen kreeg toegekend. Ook toen u na een inreisverbod van twee jaar voor België in 2019 besloot vanuit Italië naar België terug te keren, vond u het blijkbaar ook niet nodig om op dat moment een verzoek om internationale bescherming in te dienen en wachtte u nog 3 jaar vooraleer dit te doen. Nochtans blijkt u wel ervaring te hebben met verblijfsprocedures. Ook al verklaarde u voor het CGVS niet te weten of u in Italië een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO, p. 3) toch blijkt uit de HIT EURODAC in uw administratief dossier dat uw vingerafdrukken op 30/8/2011 werden genomen en uit het referentienummer IT1[...] blijkt evenzeer dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende (zie informatie in het administratief dossier). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen ook dat u in Italië verblijf op basis van humanitaire redenen werd verleend en in België startte u ook een procedure op om te huwen met uw vriendin C.(...) C.(...) (NPO, p. 18). Uw bewering dat u tussen 2013 en 2021 nooit op het idee bent gekomen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België, houdt dan ook geen steek, indien u werkelijk een vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria. Het lijkt er sterk op dat u een verzoek om internationale bescherming indiende om uw verblijf in Europa te garanderen, nadat u had vernomen dat uw verblijf op basis van humanitaire redenen in Italië niet meer kon worden verlengd na 2022 (NPO, p. 4).*

*Daarnaast kunnen vragen worden gesteld bij uw gedrag, dat niet verenigbaar is met uw bewering dat u nood heeft aan internationale bescherming.*

*Uit kopies van uw Nigeriaans paspoort [...] in uw administratief dossier blijkt dat u op 10 mei 2015 vanuit Madrid naar Lagos, Nigeria bent gereisd en dat u op 9 juni 2015 Lagos opnieuw heeft verlaten om naar Madrid terug te reizen (zie kopies paspoort in het administratief dossier). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u in 2015 in België een paspoort aanvraag en dat u dat jaar naar Nigeria afreisde. De hoofdreden van uw afreis naar Nigeria was volgens u om de relatie die u in België met C.(...) C.(...) was begonnen officieel te maken (NPO, p. 14,15). Gevraagd of er iets gebeurde toen u in 2015 naar Nigeria terugkeerde, antwoordde u “Neen, ik ging toen niet overal naartoe” (NPO, p. 19). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u in die maand dat u in Nigeria verbleef net de plaatsen bezocht waar u voordien in Nigeria had gewoond/verbleven, met name in Benin City (Edo State) en Umulem (NPO, p. 12). De vaststelling dat u in 2015 terugkeerde naar het land waar u volgens uw verklaringen in 2007 tot twee maal toe werd belaagd door*

*etnische Haussa, omwille van uw deelname aan protest voor de onafhankelijkheid van Biafra, en bovendien verbleef op de plaatsen waar u voordien had geleefd/ verbleven, laat toe om geen geloof meer te hechten aan uw bewering dat u een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria.*

*Het feit dat u zowel in 2015 als in 2020 een Nigeriaans paspoort aanvraagde en verkreeg in België (NPO, p. 12) en dat u in 2015 probleemloos Nigeria op officiële wijze (met gebruik van een Nigeriaans paspoort) binnenkwam en weer verliet wijst er evenzeer op dat u geen vrees koestert of risico loopt ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten.*

*Voor wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft, kan worden opgemerkt dat hieraan volstrekt geen geloof kan worden gehecht.*

*U verklaarde voor het CGVS twee maal door moslimjongeren (etnische Haussa) te zijn belaagd, omdat u had deelgenomen aan protestacties tegen de marginalisering van de Igbo's en zij tegen deze protestacties waren. De eerste keer, in juni 2007, kwamen 6 personen op u af, toen u op weg was naar uw winkel op de Mission Road in Benin City. U werd door hen neergestoken. Ongeveer drie maanden later kwamen dezelfde moslimjongeren, die zich deze keer per wagen verplaatsten, u in uw winkel opzoeken, waar ze u opnieuw steekwonden toebrachten. U verklaarde dat u enkelen onder hen persoonlijk kende, maar u was niet in staat om namen te noemen (NPO, 16, 19-21). Wanneer u werd gevraagd of u aangifte deed van deze feiten, antwoordde u vreemd genoeg ontkennend. U stelde dat er toch niets van zou komen, dat de (politie)commissaris een moslim was en dat er veel corruptie is in uw land, wat u liet concluderen dat zelfs indien uw belagers zouden worden gearresteerd, ze toch zouden worden vrijgelaten (NPO, p. 17). Deze redenen zijn echter niet afdoende om te verklaren waarom u naar aanleiding van deze ernstige feiten geen aangifte zou hebben gedaan bij de politie. Men zou toch minstens verwachten dat u zou proberen om uw belagers te laten straffen voor wat ze u hadden aangedaan. De vaststelling dat u dat niet deed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Verder –en niet in het minst– zijn uw verklaringen over deze twee aanvallen in 2007 door moslimjongeren volkomen incoherent met uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (ingevuld door de DVZ) dd. 7/11/2022 (hierna “VL”). Daar stelde u in oktober 2010 door een militair te zijn aangevallen met een machete (VL, pt. 5). Niet alleen maakte u tijdens het persoonlijk onderhoud door het CGVS volstrekt geen melding van een aanval door een militair met een machete in oktober 2010, maar bovendien werden de aanvallen door moslimjongeren in 2007 niet door u vermeld in de vragenlijst van het CGVS.*

*Overigens kan worden opgemerkt dat wanneer u werkelijk in oktober 2010 zou zijn aangevallen, dit onverenigbaar is met uw verklaring voor het CGVS en de DVZ dat u in 2008 Nigeria zou hebben verlaten (NPO, p. 6-7 en DVZ, pt. 37)).”*

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt niet vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar verzoeker stelt dat hem het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Nigeria. Hij stelt dat hij Nigeria in 2007 verliet en slechts kortstondig terugkeerde gedurende een maand in 2015. Hij stelt dat hij bovendien onvermogen is en geen huisvesting of enig sociaal netwerk heeft in Nigeria. Hij vreest bij een gedwongen terugkeer in voor hem vreemd land in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften. De Raad is echter van mening dat verzoeker niet aantoont dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico op ernstige schade loopt. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker zijn socio-economische omstandigheden niet eerder heeft aangehaald als redenen waarom hij niet terug kan

keren naar Nigeria. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij over onderdak beschikte en samenwoonde met zijn familie in Edo State (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Verzoeker is tot het zesde middelbaar naar school geweest (DVZ-Verklaring, stuk 7, p. 7). Verder had verzoeker een eigen handel en verkocht hij alcoholische dranken (*Ibid.*, p. 10). Voordien deed hij aan “street work”. Bovendien heeft verzoeker regelmatig contact met zijn familie in Nigeria (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8-9, 11). Verzoeker beschikt aldus wel degelijk over een sociaal en familiaal netwerk aldaar. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria in een situatie zal terechtkomen van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog, dat geen link vertoont met een vervolgingsgrond of een actor van vervolging of ernstige schade in wezen aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer.*

*Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.*

*De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

*In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.*

*De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo, waar u geboren werd en opgroeide, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP